

Odnawialne źródła energii, skutki makroekonomiczne energetyki obywatelskiej, plany i oczekiwania członków ruchu – to główne tematy wydarzenia.

Spotkanie odbyło się 13 października br. w warszawskim Centrum Zielna. Było pierwszym, na którym okazję bliższego zapoznania mieli członkowie ruchu - samorządy, instytucje naukowe, fundacje, stowarzyszenia, osoby prywatne. W gronie członków znajduje się także Związek Powiatów Polskich.

Sam ruch „Więcej niż energia” narodził się z poparcia, jakim cieszą się rozwiązania związane z poprawą efektywności energetycznej i odnawialnymi źródłami energii (OZE). Został zainaugurowany 9 czerwca br. w trakcie happeningu pod Pałacem Kultury i Nauki w Warszawie.

-Z ruchu on-line, szybko przeszliśmy do działań off-line – tłumaczył Robert Cyglicki, dyrektor Greenpeace Polska. – 37 tys. Polek i Polaków podpisało się pod apelem o wsparcie rozwoju energetyki obywatelskiej. W trakcie zbierania podpisów przeprowadziliśmy 50 tys. rozmów 1:1 na temat tego, czym jest energia odnawialna – podawał. – Naszymi dużymi partnerami są miasta, gminy, związki samorządowe. To dla nas bardzo ważne – podkreślał Cyglicki.

Energetyka obywatelska to zdaniem ruchu aktywne uczestnictwo osób prywatnych, instytucji oraz przedsiębiorstw spoza sektora energetycznego w inwestycjach w odnawialne źródła energii oraz działaniach na rzecz poprawy efektywności energetycznej.

- Energetyka obywatelska powinna być jedną z kluczowych dziedzin w rozwoju Polski. To nie idea, która powstała się w głowach zapaleńców – wyjaśniała Joanna Furmaga, prezes Polskiej Zielonej Sieci.

- Wierzę, że energetyka obywatelska może stać się silnym trendem, który spowoduje oddzielenie sektora paliwowo energetycznego od polityki – mówił Ryszard Holzer, sekretarz redakcji Newsweek. – Mamy moce, które mogą zwiększyć naszą suwerenność energetyczną – twierdził.

Wszyscy uczestnicy spotkania brali też udział w dyskusji z udziałem ekspertów na temat rozwoju energetyki obywatelskiej, mikroinstalacji odnawialnych źródeł energii oraz efektywności energetycznej a także dalszego rozwoju ruchu. Członkowie postulowali m.in.: wzmacnianie ruchu od wewnątrz, dzielenie się wiedzą na zewnątrz, zapraszanie nowych członków - głównie samorządów. Proponowali także skorzystanie z pomocy ambasadorów ruchu. Podnosili potrzebę wprowadzenia zmian w prawie, w tym stworzenia ustawy o energetyce obywatelskiej, czy zdefiniowania pojęcia ubóstwa energetycznego. Zastanawiali się na tym, kiedy tak naprawdę opłaca się termomodernizacja. W samorządowcach upatrywali najlepszych o zaufanych gwarantów wspierania energetyki obywatelskiej. Podnosili także potrzebę edukowania społeczeństwa, w tym rozbijania polityki mitów wokół odnawialnych źródeł energii.